తెల్లని-చీకటి

నాగభైరవ ఆంజనేయులు

ఒక్కసారిగా అంతడబ్బు చేతిలో కొచ్చేటప్పటికి వెచ్చని కోరిక పాపారావ్ మనసులో తచ్చాడింది. నరాలు జివ్వుమన్నాయ్. ఒళ్ళంతా తిమ్మిరెక్కింది. మనసు మత్తుగా మూల్గింది. వెన్నెముకలో జలదరింపు. గుండెలో పులకరింపు. మనసుని రంజింపజేసే వుత్సాహం. హృదయాన్ని కంపింపజేసే వుద్రేకం.

అస్సలు — పీయూసీ చదివే రోజుల్లో తీర్చుకున్న తన కోరికను గురించి రూమ్మేట్ వర్ణిస్తుంటే పాపారావ్‌కు మనసూరింది. అదే కోరిక పాపారావ్ మనసులోకి చేరి వూరించ సాగింది. నెలనెలా పంపిన రూపాయలకి అణా పైసలతో లెక్కడిగే తండ్రిమూలంగా ఆరేళ్ళ కాలేజీ జీవితంలోనూ ఆ కోరికను తీర్చుకునే అవకాశం కలగలేదు. ఆ మధురమైన కోరికను మనసులోనే పదిలంగా దాచుకున్నాడు పాపారావ్. ఉద్యోగం చిక్కాక నెలనెలా జీతం చేతికి చిక్కుతుందని, తన ఖర్చులకు పోను చాలా డబ్బు మిగులుతుందని, ఆ డబ్బుతో తన కోరికను తీర్చుకోవచ్చని పాపారావ్ చాలా రోజులు కలలుకన్నాడు. అందుకే ఉద్యోగం వచ్చాక చాలా రోజులవరకు బ్రహ్మచారిగానే వుండాలని గట్టిగా తీర్మానించుకున్నాడు.

కాని తనని పచ్చబట్టలలో చూడాలని నాయనమ్మ ప్రాణం కొట్టుకలాడటంవల్లనూ, ఇహలోకంలోనూ పరలోకంలోనూ ఆమె ఆత్మను శాంతింపజేయాలని తన తండ్రి సంకల్పించటం చేతనూ వుద్యోగం రాకుండానే ఓ యింటి వాడయాడు పాపారావ్. తండ్రి హోదా వచ్చాకనే పాపారావ్‌కు వుద్యోగమొచ్చింది.

భాగ్యనగరంలో ఎల్డీసీగా చేరిన పాపారావ్ ఆ నగరంలోని చాలామందిలా కులాసాగా కాలం గడిపే భాగ్యానికి మాత్రం నోచుకోలేకపోయాడు. తనకొచ్చే జీతం తన సంతానానికి వచ్చే రోగాలకు, ఇంట్లో ఖర్చులకు చాలటమే లేదు సరిగ్గా.

మొదటి తేదీనాడు అప్పిచ్చిన వాళ్ళు యమదూతల్లా వచ్చి ఆఫీసుగేటు దగ్గర కాపలా కాచి తన జేబులోని డబ్బుని గద్దల్లా తన్నుకపోవటం పరిపాటయిపోయింది. జీతం వచ్చిందనే సంతోషాన్ని, తనవద్ద డబ్బుందనే సంతృప్తిని భస్మంచేసే పరమ కిరాతకుల్లా కనుపించ సాగారు వాళ్ళు పాపారావ్‌కు. అందుకే ఈ మధ్య జీతం అందిన రోజున పని లేకపోయినా చీకటిపడేవరకూ నోట్లను చూస్తూ తన్మయత్వంతో సీట్లోనే గడిపేస్తున్నాడు పాపారావ్.

గతం గుర్తుకొచ్చేటప్పటికి పాపారావ్ గుండె ఝల్లుమంది. ఉద్రేకం స్థానాన్నే ఉద్వేగం ఆక్రమించుకుంది. గుండెలో ఆరాటం మొదలయింది. కోరిక పాపారావ్‌ను ఓడించింది. వచ్చిన అవకాశాన్ని జారవిడుచుకుంటే మళ్ళీ జన్మలో అవకాశం రాదని పాపారావ్‌కు బాగా తెలుసు. మనసు తహతహలాడింది. గుండె రెపరెపలాడింది. పాపారావే కోరికయాడు.

పాపారావ్ 'హెయిర్ కటింగ్ సెలూన్'కి నడిచాడు. గోడలకు బిగించివున్న నిలువుటద్దాలలో తన ప్రతిబింబాన్ని వివిధ కోణాల్లో చూసుకున్నాడు. జుట్టు చిందరవందరగా పడివుంది. ముఖం జిడ్డుకారుతుంది. గడ్డాన్ని అరచేత్తో తడుముకున్నాడు. గరుగ్గా తగిలింది. కుషన్ ఛెయిర్‌లో కూర్చున్నాడు. తన గడ్డాన్ని నున్నగా గీసి, తలకు వాసన నూనె పట్టించి, ముఖానికి పౌడరు దట్టించిన వాడి చేతిలో రూపాయినోటు కుక్కి హుషారుగా ఈలవేసుకుంటూ రోడ్డు మీదకు చేరాడు పాపారావ్.

చిరుగాలి సుతారంగా జారుతుంది. వీధి దీపాలు మగతగా జోగుతున్నాయి. వెచ్చని

వూహాలు పాపారావ్ మనసులో వూయలలూగుతున్నాయ్

మెయిన్‌రోడ్డు దాటాడు కొన్ని సందులు తిరిగాడు మరీ ఇరుగ్గా వున్న ఆ వీధిలోకి చేరాడు తన మిత్రులు అప్పుడప్పుడూ చెప్పుకునే మాటల్నిబట్టి ఈ వీధి ఆ వీధే నన్న నిర్ధారణ కొచ్చాడు పాపారావ్ చీకటి చిక్కగా వుంది ఇళ్లలోనుండి వచ్చి రోడ్డుమీద పరచుకున్న వెలుగు నల్లటి గుడ్డమీది తెల్లని చారల్లా వుంది పారాపావ్ అడుగులు తడబడుతున్నాయి గుండె బరువెక్కింది నుపుటిన చిరుచెమట పడుతుంది వెన్నెముకలోనుండి వణుకు ప్రారంభమయింది రెండు చేతుల్ని పాంట్ జేబుల్లో కుక్కుకొని వణుకును అణచడానికి వ్యర్ధప్రయత్నం చేస్తున్నాడు పాపారావ్ ఆ రోడ్డులో అటూ ఇటూ నాలుగుసార్లు పవార్లు చేశాడు. ఏ గడపలో అడుగిడితే ఏమవుతుందో నన్న భీతి ఎవర్ని ఏమడగాలో తెలియని పరిస్థితి తిరిగి వెళ్ళిపోదామనిపించింది పాపారావ్‌కు మదిలోని కోరిక కళ్ళెంవేసి ఆపింది భయం భయంగా పక్కలకు చూస్తూ అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ నడుస్తున్నాడు పాపారావ్

"లోనికిరా బాబూ" ముసలమ్మ మాటవిన్న పాపారావ్‌కి అడుగు ముందుకు పడలేదు. ఆమెకేసి సంశయంగా చూస్తూ అక్కడే నిల బడిపోయాడు. పాపారావ్ పరిస్థితిని అర్థం చేసుకొన్న ముసలిది ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతూ "....రా బాబూ" అంది ఆప్యాయ తను మాటల్లో కురిపిస్తూ.

పాపారావ్ రెండువైపులా చూసి దాపులో ఎవరూ లేకపోవటంతో గబగబా ముసలిదాని వెంట లోనికి నడిచాడు.

"అమ్మాయ్! సుజాతా!" కేకేసింది ముసలిది.

పిల్ల తెమ్మెరలా తేలిపోతూ వచ్చి, చిలిపిగా చిరునవ్వు చిందిస్తూ కవ్వింపుగా పాపారావ్ కళ్ళలోకి చూస్తూ వయ్యారంగా గుమ్మం ప్రక్కగా నిలబడింది ఓ చక్కనిది. ఆమె చూపులోని వెచ్చదనానికి పాపారావ్ మనసు కాగిపోయింది. ఆశపండిన చూపుతో ఆమెను కైపుగా చూస్తున్న పాపారావ్ 'నచ్చిందా' అన్న ముసలిదాని గొంతు విని సమాధానం చెప్ప డానికి ప్రయత్నించాడు. నోటిలో తడి ఆరి పోయింది. మాట పెగిలి రాలేదు. తల ఆడిం చాడు. పాపారావ్ పడుతున్న అవస్థచూసి సుజాత తియ్యగా నవ్వుకొంది.

ముసలిది చిన్నగా బయటకు తప్పుకొంది.

"రండి"

పాపారావ్ మంత్రముగ్ధుడిలా ఆమె ననుస రించాడు.

"కూర్చోండి" ఆ కంఠ మాధుర్యాన్ని గ్రహించిన పాపారావ్ మనసుకి ఆ మాట అర్థం స్ఫురించలేదు. అలానే నిలబడి గదిని పరిశీలి స్తున్నాడు. గదిలోని అర్ధనగ్న చిత్రాలు, అత్తరు సువాసనలు, అగరువత్తుల పరిమళాలు పాపా రావ్‌ను మరో లోకంలోకి తీసుకపోయాయి.

"అలా నిలబడిపోయారేం?" ఎడంచేతిని చెంపకు చేర్చి సుతారంగా నవ్వింది సుజాత. పాపారావ్ కనురెప్పలు టపటపలాడాయి. మంచంమీద ఒదిగి కూర్చున్నాడు.

"మీరు కూర్చోండి....నిలబట్టం...." పాపా రావ్ ఎలాగో ఈ మాటలు అనగలిగాడు. లోతయిన బావిలోనుండి వచ్చినట్లున్నాయా మాటలు. గొంతు సవరించుకున్నాడు.

"మీ కిది కొత్త కదూ?" పాపారావ్ ముఖం లోకి సూటిగా చూస్తూ ప్రశ్నించింది సుజాత.

"అబ్బే....లే....లేదు" కంగారును అణచు కోడానికి ప్రయత్నించాడు పాపారావ్.

ఆమె కళ్ళు చిత్రంగా నవ్వాయి.

అతడు నాలుకతో పెదవులు తడుపు కున్నాడు. చెరగని క్రాపుని సవరించుకున్నాడు.

"మీకే ఆఫీసులో పని?" ఊహించని ప్రశ్న విన్న పాపారావ్ తడబడ్డాడు. గుమస్తాలంటే అందరికీ చులకనే! తాను గుమస్తానని తెలిస్తే ఆమె ప్రవర్తన మరో విధంగా వుంటుంది. తాను కలలుకన్నది, అనుభవించాలని వువ్విళ్ళూరింది ఖరీదైన శృంగారంకోసం.

"ఉద్యోగం చెయ్యాల్సిన అవసరం నాకేం లేదు. ఉన్న పొలాన్ని చూసుకుంటూ వూళ్ళోనే వుంటున్నా" తానంత పచ్చి అబద్ధాన్ని యింత నిస్సంకోచంగా చెప్పగలడని పాపారావ్‌కి అప్పుడే తెలిసొచ్చింది. తన సమయస్ఫూర్తిని తనే మెచ్చుకున్నాడు మనసులోనే.

ఆమె నిండుగా నవ్వింది. వింతగా అతని కేసి చూసింది—కనుబొమ లెగరేస్తూ. పాపా రావ్ ఆమె గమనించడాన్ని గమనించాడు.

"రైలు ప్రయాణం. మంచి గుడ్డలు పాడవుతాయని యివి తొడుక్కున్నా. రైల్లో నా సూట్‌కేస్ ఎవరో కొట్టేశారు. అందులో నా గుడ్డలు...." తాను ధరించిన మాసిన బట్టలకు సంజాయిషీ చెప్పుకున్నాడు పాపారావ్.

ఆమె ఫక్కున నవ్వింది. అతడు గుటకలు మ్రింగాడు. అరచేతో నుదురు తుడుచుకున్నాడు. ఆ తర్వాత గడ్డం తడుముకున్నాడు. అతని మెదడులో ఓ ఆలోచన మెరిసింది. తనదగ్గర డబ్బెంతుందో ఆమెకేలా తెలుస్తుంది? మాసిన తన బట్టల్ని చూసి తనను చవకబారు రకంగా అంచనా వేస్తున్నదిలా వుంది. ఠక్కున జేబు లోని పైకంతీసి ఆమె చేతిలో వుంచాడు గోడ కేసి చూస్తూ. పైపంటితో క్రింది పెదవిని నొక్కుతున్నాడు.

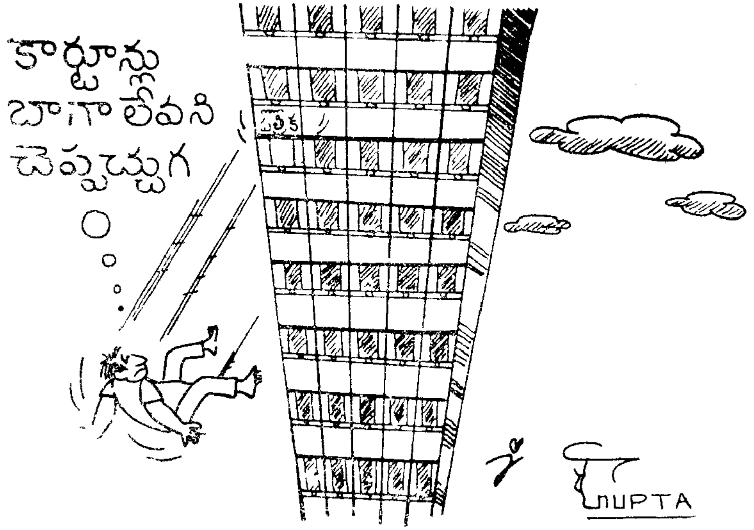

చేతిలోని డబ్బుకేసి చూసి కిసుక్కున నవ్వింది

"చాలవా మీకు?" ఉక్రోషం వచ్చింది పాపారావ్‌కు నిస్సహాయంగా ఒక చేత్తో మరో చేతిని నలుపుకుంటున్నాడు అనిశ్చలంగా వుంది అతని చూపు

ఆమె కళ్ళు వెలిగాయి "మీకిది మొదటి సారికదూ?"

"లేదు ఎందుకనుకుంటున్నారు అలా?"

"లేపోతే పడుపువృత్తిలోనున్న మమ్మల్నెవరూ యింత గౌరవంగా పిలవరు" నేలకేసి చూస్తూ చెప్పింది సుజాత

"దానిదేముంది. మనుషుల్నిబట్టి ఉంటుంది"

పాపారావ్‌లో కోపం కట్టలు తెంచుకొని ప్రవహిస్తుంది మాటలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చడానికి చూస్తున్నదిలా వుంది రెండు నిముషాలు మవునంగా గడిచిపోయాయి. సహనం సన్నగిల్లింది పాపారావ్‌లో కోరిక తొందర చేసింది

"ఇప్పుడే వస్తా" నంటూ లోనికి పోయింది సుజాత.

పాపారావ్ జరగబోయే మధురక్షణాలను గురించి అంతకన్నా మధురంగా వూహించుకుంటూ ఊహల వుయ్యాలలూగుతున్నాడు

* * *

సుజాత గాలిదుమారంలా దూసుకవచ్చింది. ఒంట్లోని రక్తమంతా ముఖంలోకి చిమ్మినట్లు ముఖం ఎర్రనయింది కళ్ళు అగ్నిగోళాల్లా వున్నాయ్ పాపారావ్ వూహాలు తెగిపోయాయి. ఆలోచన అల్లకల్లోలమయింది అతని మనసు కంపించింది ప్రశ్నార్ధకంగా, భయంగా ఆమెకేసి చూశాడు

"మీ భార్యపేరు సరస్వతికదూ?" గద్దించి అడిగింది సుజాత

"అవునూ మీకెలా తెలుసు?" అసంకల్పితంగా అన్న పాపారావ్ అదే క్షణంలో తేరుకొని "నో నో" అన్నాడు

"మీ భార్య జబ్బుతో వుందికదూ,"

"భార్యా జబ్బా వాట్. మీరేంమాట్లాడుతున్నారో నాకర్థం కావటంలేదు" గంభీరంగా చెప్పాననుకున్నాడుగాని మాటలు తడబడ్డాయి.

సుజాత పేలవంగా నవ్వింది. నవ్వి అంది.

"ఇంకా నటించకండి. మీ ఆత్మను మీరు మభ్యపెట్టుకుంటూ మీరు చెప్పే కల్పితగాథను నన్ను నమ్మమనకండి. ఇదిగో మార్వాడిదగ్గర మంగళసూత్రాలు తాకట్టు పెట్టినట్లు రశీదు.... ఇది డాక్టరు సరస్వతికి వ్రాసిచ్చిన మందుల చీటీ. ఈ రెంటిమీదా ఈనాటి తేదీ వుంది. అంటే సరస్వతి అనబడే మీ భార్యకు జబ్బు చేసింది. మందులు కొనడానికి మంగళ సూత్రాలను ఈరోజే తాకట్టుపెట్టారు....అలా విస్తుపోతారేం....డబ్బుతోబాటు నా చేతికిచ్చారు ఈ రెండు చీటీలు. భార్య జబ్బుతో బాధపడుతుంటే మీరిలా రావటం .... ఎంత జుగుప్సాకరమో ఆలోచించారా?"

పాపారావ్ తటాలున లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఏమండీ నిజంగా మీరు మందులు కొనలేదుకదూ" ప్రాధేయపూర్వకంగా అడిగింది సుజాత డబ్బును కాగితాలను పాపారావ్ చేతిలో వుంచుతూ.

తలెత్తి ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు. నిర్మలంగావున్న ఆ ముఖాన్ని చూస్తూ నిజాన్ని దాచలేకపోయాడు.

"లేదు" అతి కష్టంమీద ఆ ఒక్కమాట నోరు పెగిలి బయటకు వచ్చింది.

"మగవారిలో ఈ విచిత్ర బలహీనత.... ఎందుకో ఏమోమరి .... ఎంత ఉధృతంగా వుంటుందో చూడండి. కట్ట తెగిన ప్రవాహం లాంటిది ఈ బలహీనత. తాళికట్టిన ఆలిలో లేని సుఖం సంతోషం వెలయాలిలో దొరుకుతుందనే భ్రమ. పరాయి స్త్రీతో కులకాలనే ఆరాటం. చీకటి సుఖాన్ని రుచిచూడాలన్న తాపత్రయం. ఇవన్నీ కలసి మగవాణ్ణి పిచ్చివాడిగా మారుస్తాయి. ఆ పిచ్చిలో యుక్తాయుక్త జ్ఞానాన్ని కోల్పోతారు. లేకపోతే భార్యని ఆ స్థితిలో వదిలి మీరు వచ్చివుండేవారే కాదు."

పాపారావ్‌కు తల కొట్టేసినంత పనయింది. తనకే మంత్రశక్తి వుంటే ఆ క్షణంలో అచ్చట నుండి అదృశ్యమయిపోయేవాడే. పాపారావ్‌కు ఏ మంత్రశక్తీ లేదు. పాపారావ్ మామూలు మనిషి. అక్కడ అలాగే నిలబడ్డాడు. బయటకు పరుగుతీయాలనిపించింది. కాళ్ళు సహకరించలేదు. మనసు దిమ్మగా వుంది మంచులో ముంచేసినట్లు.

సుజాత తీవ్రంగా ఆలోచిస్తుంది — ఏం చేయాలో నని. రెండు నిముషాల మౌనాన్ని భంగపరుస్తూ గంభీరంగా పలికింది: "ఎంతో ఆశగా వచ్చారు. అనుకోని ఎదురుదెబ్బకు తట్టుకునే గుండె నిబ్బరం మీకుందో లేదో మరి. మీరు కావాలనుకుంటున్న ఈ శరీరాన్ని అనుభవించండి....కాని....కాని పవిత్రమైన మంగళసూత్రం తాకట్టుపెట్టి తెచ్చిన ఆ డబ్బును ఈ పాపపు పనికి వినియోగించకండి. ఆ డబ్బు ఆ పవిత్రమూర్తికి ఆరోగ్యాన్ని చేకూర్చాలి. ఇదే నా కోరిక."

పాపారావ్‌కు ఇనుపగొడ్డలితో తన తలమీద బాదుతున్నట్లనిపించింది. "సుజాతా...." బిగ్గరగా అరిచాడు.

"నో....నో" పళ్ళు బిగించాడు. నుదురు అరచేత్తో బాదుకున్నాడు.

పాపారావ్ ఆమె కళ్ళలోకి చూశాడు. ఆమె పాపకూపంలోకి ఎలా వచ్చిందో. నిర్మలమయిన మనస్సు....ఉదాత్తమయినవ్యక్తిత్వం. అదే ఆమె నడిగాడు.

ఆమె కళ్ళలో నీరుబికాయి. మునివ్రేళ్ళతో కళ్ళద్దుకుంది. "మగవారి మాయలో పడినందుకు ఫలితం. పెద్దవారి మాటలను పెడచెవిన పెట్టి ఒకరిని నమ్మి తొందరపాటుతో చేసుకొన్న నిర్ణయానికి తగిన శిక్ష. గతాన్ని గుర్తుచేయకండి" విలవిలా ఏడ్చింది.

"క్షమించండి....బాధపెట్టాను. మీరు శాపగ్రస్తయిన దేవత, మా ఇంటి ఇలవేల్పు" రెండు చేతులెత్తి ఆమెకు నమస్కరించి పెద్ద పెద్ద అంగలతో బయటకు నడిచాడు పాపారావ్.

తృప్తిగా గుండెలనిండుగా గాలి పీల్చుకొంది సుజాత. □